

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati mortalis Libri Qvinq[ve]

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

XXIV. Homo, ob grauitatem peccati mortalıs, de venia saluteque æterna
desperare non debet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

CAPVT XXIV.

Homo, ob gravitatem peccati mortalis, de venia salutęque aeternę desperare non debet.

GRauitas peccati mortalis, de qua adhuc egi, non nullam pusillanimi diffidentia, & impia desperatione sic fascinat, vt vereatur se peccatorum suorum veniam & remissionem à Deo impetrare posse: Sine caussa *Colos. 2. 14.* tamen; Dominus enim noster cyrographum decreti, vt & offensas humanas omnes cruci affixit & confixit; semetipsum pro omnib. dedit, *1 Tim. 2. 6.* vt nos ab omni iniquitate redimeret; *1. Tim. 2. 4.* vult omnes saluos fieri, & ubi abundauit delictu, vult vt superabundet gratia; quomodo igitur potest quis in desperationis huius barathrum rueret? Meminerit desperas magnę misericordię, quã Deus exhibuit Manassi

nassi Iudææ regi, Achabo, Nabuchodonosori, alijs. Luminade-
figat inobediens in Ionã, adulter
& homicida in Dauidem, im-
pudicus in Magdalenam, periur-
rus in Petrum, persecutor in
Paulum, & fateri cogetur, pœ-
nitentiæ & misericordiæ locum
sibi superesse, nullãq; causam
esse, cur in arctos limites Dei mi-
sericordiã cogere debeat. In pec-

Sap. 1. 14.

*cato non est medicamentum exterminij,
sanabiles facit Deus nationes orbis ter-*

*ad. De-
moph.*

*rarum; sol est, ut ait Dionysius
Areopagita, nemo se à calore eius
abscondere potest, præstabilis super ma-*

Hier. 3. 4.

*litia. Nunquid qui cecidit non resur-
get? aut qui auersus est, non reuerte-
tur? Vultus Dei super facientes mala.
Nunquid voluntatis mea est, inquit*

*Ezech. 21.
25.*

*Dominus, mors impij, & non magis
ut conuertatur & viuat? misericors
omnino est Deus, pater misericordia-
rum, clemens, patiens, patiendoque
omni*

omnipotentiam suam demonstrans, Deus
totius consolationis, ignoscens super ma-
litia, diues in omnes, qui inuocat eum,
custoditque in multa millia misericor-
diam, qua plena est terra. Non dif-
fidat ergo quisquis es, nouit Dominus
mutare sententiam, si tu noueris e-
mendare delictum, ait Ambrosius.

Desperatio certa mors est, anime ho- Serm. 6.
micidium; eterne ciuitatis, ait D. De repar.
Chrysostomus, ianuam claudit, lapsi.
spes aperit, fiducia latum prabet in-
gressum. Isidorus: Perpetrare flagi- De summo
tium aliquod mors est anime, sed de- bono. l. 2.
sperare est in infernum descendere. Por-
ro Dei hæc misericordia & be-
nignitas cum quadam suauitate
alium titillare, dulciterque ad
peccandum prolectare non debet;
benignus quidem & misericors
est Deus aureum Christi propi-
tatorium, in quod omnes po-
puli respicere debent, parata
promptaque; semper adsunt phar-
maca,

maca, æternæ vitæ consequen-
dæ spes est explorata, sed de-
terrere hæc, & à peccando auo-
care potiùs debent. An beni-
gnitas cum maleuolentia, mise-
ricordia cum inuidentia, bene-
ficia cum veneficijs consistere
rectè queunt? *benignitas certè Dei,*
vt D. Paulus ait, *ad pœnitentiam te*
adducit, non ad thesaurizandum
iram in die iræ, & reuelationis
iusti iudicij Dei. Liquet igitur
neque desperandum, neque ni-
mium sperandum, sed recta via
ingrediendum esse. Id sequen-
tibus verbis docet D. Augusti-
nus: *Ex utroq; homines periclitantur,*
& sperando, & desperando; contra-
rijs rebus, contrarijs affectionibus, spe-
rando quis decipitur? Qui dicit: bonus
est Deus, misericors est Deus; faciam
quod mihi placet, quod lubet; laxem
habenas cupiditatibus meis, impleam
desideria animæ meæ. Quare hoc? quia
miseri-

Rom. 2. 4.

Tract. 33.
in Euāg.
Ioan.

misericors est Deus, bon^o est Deus, mā-
suetus est Deus. Sp̄s isti periclitātur; de-
speratione autē, qui cum inciderint in
grauia peccata, putantes sibi non posse
ignosci p̄nitētib^{us}, & statuentes se ad
damnationem sine dubio destinatos, di-
cunt apud semetipsos: Iam damnandi
sumus; quare nō, quod volumus faci-
mus? animo gladiatorū ferro destinato-
rum. Ideo molesti sunt desperati: iam
enim quod timeant non habent, &
vehementer timendi sunt. Istos despe-
ratio necat, sp̄s illos. Inter sp̄m & de-
sperationē fluctuat animus. Metuen-
dum est, ne te occidat sp̄s; & cū mul-
tū speras de misericordia, incidas in
iudicium: metuendum est rursus ne te
occidat desperatio; & cū putas iam
tibi non ignosci quæ grauia commi-
sisti, non agas p̄nitentiam, & in-
curras in iudicem sapientiam, quæ
dicit: Et ego vestrae perditioni superri-
debo. Quid ergo agit Dominus cum Prou. I. 26.
periclitantibus utroque morbo? Illis
qui

Ecl. 5. 11. qui spe periclitantur hoc dicit: Ne tardes converteri ad Dominum, neque differas de die in diem; subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. Illis qui desperatione periclitantur, quid dicit. In quacunque die iniquus conversus fuerit, omnes iniquitates eius obliuiscar. Propter illos ergo qui desperatione periclitantur, proposuit indulgentiæ portum; propter illos qui spe periclitantur, & dilationibus illuduntur, fecit diem mortis incertum. Hæc Augustinus. Et Cæsarius Arelatensis: Nemo desperet, sed nemo male speret; desperat qui credit, quod etiam si penitentiam agat, diuina misericordia non indulgeat; male sperat, qui se post multa tempora ad penitentia medicamenta reseruat. Nec, quia Deus iustus, desperare; nec quia misericors est, debet homo nimia securitate cōsulare, sed sic timeat iustitiam, ut quærat misericordiam; sic de misericordia confidat,

ut

ut tan
que
pecc
taur
subie
Sanct
licæ
man
tes,
rifi

ut tamen iustitiam contremiscat. Atque Hæc sunt quæ de gravitate peccati mortalis scribenda putauimus, quæ qualiacunq; sunt, subiecta esse volumus iudicio Sanctæ matris Ecclesiæ Catholicæ, Deum simul & beatissimam Virginē matrem precantes, ut hunc laborem sibi honorificum & gloriosum, omnibus gratum vtilemq; esse concedant

Amen.

Z INDEX